

A Jantra hídján

Kozák és lengyel nagyapáktól
származó bolgár és magyar;
május tizenhat, Jantra hídja,
Tirnovó, éjjel egy, vihar.

.....

Villám lobog – országhatárok
népeket torzító hege,
vagy más jelent – leánymosollyá
lobban el az idők dühe?

Mosollyá hamvad, mosolyoddá,
mely hetedhét századot átjárt,
míg kezéd kezemben Petőfi
sebéből kihúzta a dárdát.

A vihar elvonult, kitisztul
az ég, már csillaggal tele:
népvándorlás korabeli
lószerszám ezüstverete.

Mióta ismerjük mi egymást!
Állunk a Jantra felett.
Tenyeremmé szűkült hazám,
hazámmá tágult tenyered.

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)